

LUNDS
UNIVERSITET

Institutionen för kommunikation och medier
Medie- och kommunikationsvetenskap
MKVK04 Delkurs 3

Kandidatuppsats
Höstterminen 2012

"Ack, alla dessa röster!"

En kvalitativ analys av hur stereotyper för manligt och kvinnligt
kommuniceras i podcastmediet

Författare: Anna Sterner
Handledare: Tobias Linné

Sammanfattning

Jag har i denna uppsats studerat hur stereotyper för manligt och kvinnligt kommuniceras i tre av de podcastprogram som under hösten 2012 tillhörde Sveriges mest nedladdade. De tre program som jag studerat är *Filip och Fredriks podcast*, *C/O Hannah & Amanda* och *Alex & Siggas podcast* till följd av att alla dessa program utgörs av två medverkare av samma kön.

Med utgångspunkt i att medietexter har möjlighet att kommunicera och förstärka stereotyper för genus, med andra ord för manligt och kvinnligt, så har jag gjort en kvalitativ innehållsanalys med inspiration från diskursanalysen för att problematisera och diskutera hur genusstereotyper uttrycks i podcastprogrammen. Syftet med uppsatsen är att studera hur stereotyper för manligt och kvinnligt kommuniceras i Sveriges mest nedladdade podcastprogram med antingen enbart män eller enbart kvinnor som medverkare.

Studien visade att innehållet i männens podcastprogrammen skiljer sig från innehållet i kvinnornas dito. Medan kvinnorna talar om klassiskt kvinnliga ämnen, det vill säga det privata i form av känslor, familj och hushåll, så pratar männen om stereotypt manliga ämnen som arbetsliv, offentlighet och kultur. Både männen och kvinnorna i de studerade programmen är tydliga med att dela upp män och kvinnor i två olika kategorier, som kontrasterar varandra som motpoler. De visar genom samtalen att individer av samma kön är lika medan individer av motsatt kön är olika. De kommunicerar även tydligt en heterosexuell norm i sina samtal där den heterosexuella kärleken och kärnfamiljen är av stor vikt. Denna heterosexuella norm är i direkt beroende av upphöjandet av två olikartade kön i form av den maskulina mannen och den feminina kvinnan.

Nyckelord: Stereotyper, genus, diskurs, medietexter, normer, maskulinitet, femininitet, sexualitet, offentlighet, podcasts, *C/O Hannah & Amanda*, *Filip och Fredriks podcast*, *Alex & Siggas podcast*.

Titel: "Ack, alla dessa röster!" – En kvalitativ analys av hur stereotyper för manligt och kvinnligt kommuniceras i podcastmediet

Författare: Anna Sterner

Uppsats författad vid: Institutionen för kommunikation och medier. Lunds Universitet.

Innehållsförteckning

1. Inledning.....	4
2. Tidigare forskning.....	6
3. Teoretiska perspektiv	7
3.1 Diskursteori	7
3.2 Genus.....	7
3.3 Genus i medietexter	8
3.4 Stereotyper.....	9
3.5 Sexualitet	9
4. Genomförande.....	10
4.1 Diskursanalys.....	10
4.2 Urval och avgränsningar.....	10
4.3 Tillvägagångssätt vid analys.....	11
5. Beskrivning av studieobjekt	12
5.1 C/O Hannah & Amanda	12
5.2 Filip och Fredriks podcast	12
5.3 Alex & Siggas podcast	12
6. Podcastmediets kvinnor och män.....	13
6.1 Den privata sfären.....	13
6.1.1 Det privata i offentlighetens ljus.....	13
6.1.2 Den avklädda kvinnan.....	14
6.1.3 I och mellan sociala rum	16
6.1.4 Mannens privata.....	18
6.2 Det offentliga.....	19
6.2.1 Rollen som offentlig person.....	19
6.2.2 Det manliga broderskapet	21

6.2.3 Normbärandets baksida.....	23
6.3 Vi och dem.....	23
6.3.1 Kontrasterande som identitetskapande.....	23
6.3.2 Den heterosexuella normen.....	24
6.3.3 Familjefadern – den fullständiga mannen.....	26
6.3.4 Kvinnan som hustru och moder.....	27
6.3.5 Kvinnans rättfärdigande.....	28
7. Slutsatser.....	30
8. Analysera vidare.....	33
9. Referenslista.....	34
9.1 Tryckta källor.....	34
9.2 Elektroniska källor.....	35
9.3 Empiriskt material.....	35
9.3.1 C/O Hannah & Amanda.....	35
9.3.2 Filip och Fredriks podcast.....	36
9.3.3 Alex & Siggas podcast.....	36

1. Inledning

”Ack, alla dessa röster! Och de talar och talar – det ligger som ett evigt bakgrundsbrus i den västerländska 2000-åriga historien. Här talar Bibeln, filosofer, reformatorer, författare, vetenskapsmän – ja, t.o.m. några ljusa kvinnoröster har letat sig in i brummandet. Och de talar om det stora älsklingsämnet i mänsklighetens historia: om könen.” (Hirdman 2001:23).

Så illustrerar genusforskaren Yvonne Hirdman (2001) hur människans berättelser ligger till grund för det vi idag hänvisar till som genushistoria. Det handlar om berättelser som tillsammans konstruerar och upprätthåller bilden av vad det är att vara man och kvinna och vad som menas med manligt och kvinnligt. Hirdman (2001) är bara en av många forskare som menar att det är det talade och skrivna ordet som ligger till grund för hur vi människor bygger vår uppfattning om genus och genusstereotyper.

År 2012 är det svenska medielandskapet brett. Det finns mängder av olika medieformer och ständigt tillkommer fler. Ett av de medieformat som slagit igenom det senaste åren är poddsända radioprogram. Medieformatet fick under år 2012 ett stort genombrott och har snabbt gjort sig ett namn på den svenska mediekartan. I korta drag är en podcast en ljudfil som återfinns på olika internetbaserade musiktjänster som gör det möjligt för lyssnarna att själva välja, ladda hem och lyssna på de program som intresserar just dem. Det är med andra ord en medieform som ger lyssnaren stor valfrihet då den själva kan välja vad den vill ta del av för innehåll, när den vill ta del av det och hur den vill ta del av det.

Även personerna bakom podcastprogrammen får stor valfrihet vid produktionen av programmen. Programformatet möjliggör nämligen att även personer utan ekonomiska och kunskapsmässiga resurser själva kan producera och sända radio samtidigt som det är ett medieformat som inte ställer vinstkrav och därmed gör begrepp som exempelvis målgrupp ointressanta (Ahlström 2012). De fria ramarna i en podsändning gör också att programmen ofta andas av ett visst mått av amatörism då samtalen är oregisserade och därmed gärna tar sidospår. Podcastprogrammen släpper in publiken i det intima till följd av att programmets värdar tycks vara mer eller mindre ohämmade i vad de väljer att berätta samtidigt som de involverar lyssnaren i de samtal som förs. Publiken erbjuds möjligheten att vara både lyssnare och medverkare på samma gång. Detta illustrerar tydligt hur nya, internetbaserade medier har stor möjlighet att skapa ett uppbrott mellan det offentliga och det privata, däribland genom att just göra offentliga personer och deras liv mer lättillgängliga (Fagerström & Nilson 2008).

Hela sex timmar om dagen konsumerar den genomsnittliga svensken medietexter. Texter som på olika vis bidrar till att de övergripande samhällsliga diskurserna förstärks och återspeglas. För vare sig det från avsändarens sida är avsiktligt eller ej så omger medietexter oss med diskurser, normer och stereotyper. Inte minst vad gäller genus. Det har därmed skapats en genusslentrian som innebär att vi inte alltid orkar ifrågasätta mediernas budskap då vi så frekvent matas av det (Fagerström & Nilson 2008).

Med utgångspunkten att podcasts är kulturella produkter som har möjlighet att forma och utveckla lyssnarens tankar och idéer så finner jag det relevant att studera hur stereotyper för manligt och kvinnligt, det vill säga genusstereotyper, kommuniceras i medieformatet. Syftet med denna uppsats är att studera hur stereotyper för manligt och kvinnligt kommuniceras genom de samtal som förs i Sveriges mest nedladdade podcastprogram med antingen enbart män eller enbart kvinnor som medverkare. De frågeställningar som jag ämnar besvara för att uppnå detta syfte lyder:

- Hur skiljer sig podcastprogrammen med kvinnor som medverkare från programmen med män som medverkare med avseende på innehållet?
- Finns det något specifikt feminint i kvinnornas podcastprogram som står i kontrast till något specifikt maskulint i männens program, och viceversa?
- Vilka stereotyper för manligt och kvinnligt kommuniceras i programmens innehåll och hur kommuniceras dessa stereotyper?

2. Tidigare forskning

Forskning om podcasten som medieform har sedan mediet slog igenom sakta men säkert blivit vanligare. I likhet med andra medier så har det uppdragats ett behov av att problematisera och studera podcastmediet för att svara på mer djupgående frågor. Vad säger egentligen medietexten om vår samtid? Vad har den för betydelse utifrån ett bredare, samhällsvetenskapligt, perspektiv? Vad kommuniceras mellan raderna? Bland annat Kris Markman har i artikeln *Doing radio, making friends, and having fun: Exploring the motivations of independent audio podcasters* (2011) studerat podcasten som medieformat. Markman (2011) beskriver i sin artikel podcastmediets grund och menar bland annat att vad gäller podcast så är det innehållet som är i fokus och det som lyssnaren är ute efter. I denna uppsats blir denna syn på podcasts intressant då det är just innehållet och vad som kommuniceras i det som jag ämnar studera.

Trots att forskning om podcasts finns så tycks frågor som berör genus och stereotyper i podcastinnehållet ännu inte ha fångat medieforskarens intresse, troligtvis på grund av att podcastmediet fortfarande är ungt. Så sent som år 2005 lanserades podcasts som en del av musiktjänsten iTunes utbud (Markman 2011). Hittills är forskningen därmed relativt grundläggande vilket exemplifieras av att en stor del av den utgörs av studier kring tekniken bakom mediet (Murray 2009).

Däremot är forskningen som berör genus och stereotyper i relation till medietexter som sådana omfattande. Medieforskare (se bland annat Gauntlett (2008), Ekman (1998) och Holmes (2009)) förhåller sig eniga med framstående genusforskare, däribland Judith Butler (1990) och Yvonne Hirdman (2001), och pekar på samma sak: hur män och kvinnor beskrivs skiljer sig tydligt från varandra. En uppdelning i särarter, i form av man och kvinna, kommuniceras därmed i medietexter som sådana. I nästkommande avsnitt i denna uppsats, *Teoretiska perspektiv*, redogör jag ytterligare djupgående forskning och teorier som jag har utgått ifrån i denna uppsats.

3. Teoretiska perspektiv

3.1 Diskursteori

Då den metod jag har valt för denna uppsats är en kvalitativ analys med tydlig inspiration från diskursanalysen så finner jag det relevant att inledningsvis i korta drag berätta om diskurs som teoretiskt begrepp.

Diskursteorin hänvisar till att vår uppfattning om verkligheten alltid går genom språket. Enligt detta synsätt är språket inte enbart en kanal för kommunikation och information utan även något som konstruerar den sociala världen. Genom språket skapar människan representationer av verkligheten som i sin tur bidrar till att konstruera verkligheten som sådan (Winther & Phillips 1999).

Diskurser sätter alltså ramar för vår kunskap och för vår verklighetsuppfattning. Därmed handlar diskurser till stor del om makt och maktstrukturer. Kunskap och språk är kopplat till makt då människor som besitter kunskap har möjligheten att styra och påverka folkmassor och specifika folkgrupper. De grupper som innehar denna makt har kontroll över språket och därmed även över de sociala tankemönster som diskurser innebär. Således kan de i större utsträckning konstrueras och rekonstrueras specifika föreställningar om exempelvis rätt och fel, om sant och falskt och om hur vår verklighet är beskaffad (Hall 1997).

Begreppen genus och diskurs är tätt sammankopplade. Judith Butler (1990) menar att kategoriseringen man och kvinna är producerade och kontrollerade av samhällets maktstrukturer. Kroppen i sig är enbart ett passivt medium som har tillskrivits kulturell mening (Butler 1990).

3.2 Genus

Yvonne Hirdman (2001) är en av Sveriges mest betydande genusforskare och därför en given utgångspunkt i detta sammanhang. Hirdman (2001) beskriver genus utifrån ett socialkonstruktivistiskt perspektiv: genus är något vi gör. Det är den socialt konstruerade uppdelningen av man och kvinna samt av manligt och kvinnligt som växt fram genom historien.

Begreppet genus är inte enbart sammankopplat med den manliga och kvinnliga kroppen utan det genomsyrar allt som vi omges av: arbete, kläder, medietexter, politik, platser och

situationer. Därmed har genusbegreppet enligt Hirdman (2001) stort värde då det inte lämnar utrymme för misstolkning mellan det biologiska könet och det socialt formade.

Även Judith Butler (1990) beskriver denna skillnad mellan biologiskt och socialt konstruerat kön. Hon betonar dock att genus inte är en kausal effekt av kön eller lika fixerat som könstillhörigheten. Hon förklarar detta genom att peka på att det är farligt att stirra sig för blind på uppdelningen kön/genus då det exempelvis inte är en garanti att det enbart finns två olika genus samt att manligt och maskulinitet lika gärna kan beskriva en kvinna som en man och viceversa.

Hur genusdiskurser kan komma att påverka i praktiken är något jag finner relevant för denna uppsats. Efrat Tseëlon beskriver i boken *The Masque of Femininity* (1995) kvinnans situation utifrån fem paradoxer som sammanfattar den tydliga uppdelningen mellan män/kvinnor och manligt/kvinnligt som finns i vår tid. Tseëlon (1995) återkommer i boken ständigt till hur underliggande beteendemönster och sociala handlingar får konsekvenser i det vardagliga livet, främst för kvinnan.

3.3 Genus i medietexter

Som jag skrev i uppsatsens inledning så omges den genomsnittliga svensken av medietexter hela sex timmar om dagen, och i många fall mer än så. David Gauntlett skriver i boken *Media, Gender and Identity* (2008) att medier till följd av sin givna plats i dagens samhälle har stor inverkan på hur människor konstruerar bilden av genus. I dagstidningar, på tv, genom reklam och på internet kommuniceras bilden av vad manligt och kvinnligt innebär. Trots att medietexter inte är ensamma om att konstruera stereotyper och normer för genus så spelar det innehåll som medier kommunicerar stor roll (Gauntlett 2008).

Hur relationen mellan medietexter och människans sätt att lära sig och göra genus ser ut är ett omdiskuterat ämne. Madeleine Kleberg (2002, 29) beskriver två olika sätt att förhålla sig till relationen mellan fenomen i samhället och mediernas inverkan på dessa. Det första förhållningssättet hänvisar till att medierna är en av de viktigaste faktorerna för sociala förändringar. Den andra utgångspunkten pekar istället på det motsatta: att förändringar i samhället är avgörande för förändringar i medieklimatet. Vidare skriver hon att det finns given kritik gentemot båda synsätten och drar slutsatsen att ”man kan istället välja att se medierna som en kulturell miljö som ger uttryck för samhällets skilda föreställningar och

bidrar till att forma idéer och uppfattningar bland befolkningen” (2002:29). Med andra ord så både avspeglar och konstruerar medietexter de föreställningar som finns om genus.

3.4 Stereotyper

I Nationalencyklopedin beskrivs begreppet stereotyp med följande ord:

”... förenklad, ofta allmänt omfattad föreställning om utmärkande egenskaper hos alla som tillhör en viss grupp, t.ex. nation, ras, religion eller kön, också en där man själv ingår. Stereotypen påverkar ofta den bild man skapar sig av en individ ur en viss grupp utan att man närmare prövar om den är korrekt.” (ne.se 2012).

Precis på detta vis menar Linda Fagerström och Maria Nilsson (2008) att män och kvinnor i regel beskrivs i dagens medier: förenklat och endimensionellt. Författarna beskriver att medier genom att fånga upp vissa egenskaper hos en individ för att sedan knyta an dem till individens kön tydligt delar på män och kvinnor och på manligt och kvinnligt. Denna typ av uppdelning i kategorier är ett enkelt sätt för medier att beskriva individer på, men leder till missförstånd och fastgjutna stereotyper. Kategoriseringar är nämligen avgörande för skapandet av normer och stereotyper i ett samhälle. De leder till myter om rätt och fel, om normalt och annorlunda. Dessa myter tar vi tillslut för givet i och med att vi ständigt mottar samma budskap. Vi tillåter myterna att bli vår verklighet och utgår ifrån att män och kvinnor *är* på två olika vis. Medietexter har på detta vis en viktig roll vad gäller förstärkande och kommunicerande av stereotyper (Fagerström & Nilsson 2008).

3.5 Sexualitet

Då man talar om manliga och kvinnliga stereotyper är det svårt att undvika sexualitet. Även gällande sexualitet finns stereotyper som både påverkar och påverkas av de genusstereotyper som existerar. I min uppsats om stereotyper för manligt och kvinnligt finner jag det därför relevant att även beröra stereotyper gällande sexualitet med fokus på vad som görs till norm, vad som anses avvikande samt hur detta kommuniceras.

I boken *Gender* (2002) beskriver Connell (2002) hur vi i dagens västerländska samhälle inte enbart delar upp människor beroende på kön utan även utifrån sexualitet. Människan är antingen hetero- eller homosexuell och enligt våra normer helst det förstnämnda.

Heterosexualitet ses nämligen i det västerländska samhället som norm medan homosexualitet anses avvikande. Liksom att det för män och kvinnor finns stereotyper så finns det stereotyper som talar om hur homosexuella och heterosexuella *är* (Connell 2002).

4. Genomförande

4.1 Diskursanalys

Som tidigare nämnt så är mitt metodval för denna uppsats en kvalitativ analys med tydlig inspiration från och likheter med diskursanalysen. Marianne Winther Jørgensen och Louise Phillips (1999) beskriver begreppen diskurs och diskursanalys som mångfasetterade och menar att de kan tolkas och användas på olika vis. De skriver vidare att diskursanalysen kan ses som ett tvärvetenskapligt och multidisciplinärt analysredskap som kan användas i undersökningar av många olika sociala områden.

Ett av dessa områden är att se hur maktordningar och verklighetsbilder konstrueras i medietexter. Av största intresse är då att analysera *hur* texter konstruerar och kommunicerar olika maktstrukturer. Makten i sig är nämligen produktiv: den konstruerar diskurser, kunskap, kropp och identitet. Till följd av detta bör man, istället för att efterfråga vad som är sant och falskt, analysera de processer där diskurser konstrueras till något som *framstår* som naturliga förklaringar för sant och falskt (Winther & Phillips 1999).

4.2 Urval och avgränsningar

Medieformen podcast går att återfinna på många musikdelningstjänster på internet, bland annat publicerar många av de stora svenska radiokanalerna sina program som reprisändningar i podcastform. I denna uppsats har jag dock valt att avgränsa mig till att enbart studera podcastprogram på musiktjänsten iTunes. Detta val har flera olika orsaker. Det beror dels på att iTunes är en stor delningstjänst som erbjuder hundratusentals podcastprogram (iTunes.com) men valet är även baserat på att iTunes är den musikdelningstjänst som vanligen används som exempel då podcastmediet beskrivs i annan media, se bland annat Jenny Nordlander (2012) och Kristofer Ahlström (2012).

Jag har även valt att avgränsa mig inom iTunes. På musikdelningstjänsten delas podcastsprogrammen upp i olika kategorier utifrån innehållsmässig genre. Det finns dessutom en topplista. Jag har valt att välja program från denna topplistan av den enkla anledningen att de är landets mest nedladdade program och att de därmed når störst publik. Även inom denna topplista har jag gjort avgränsningar. På topplistan delar renodlade podcasts plats med publicserviceprogram från Sveriges Radio. Med renodlade podcast menar jag program som enbart är skapade för att vara podcasts och därmed är producerade utifrån den specifika mallen. Jag menar att det är svårt att jämföra denna typ av podcasts med de program som är

producerade och utgivna av en publicservicekanal då de i sin utformning skiljer sig åt i grunden. Podcasts åtskiljer sig från program gjorda av Sveriges Radio så till vida att de i efterhand är klippta samt att de medverkande i podcastprogrammen är mer fria i sitt uttryck då de inte styrs av de givna ramverk som publicserviceprogrammets medverkare är bundna till.

Till följd av att det finns en förståelse inom dagens forskning för att enkönade situationer är idealiska för produktionen av genus och genusstereotyper så har jag valt bort att analysera program som gjorda av en kombination av män och kvinnor. Män och kvinnor formar idealtyper i större utsträckning då de interagerar med andra individer av det egna könet (Hirdman 2001). Till följd av att jag ämnar analysera program vars medverkare har samma kön så finns det endast ett program med kvinnliga medverkare att välja på iTunes topplistan: *C/O Hannah & Amanda*. Andra podcasts gjorda av kvinnor, däribland *Carina Berg och Jenny Strömstedt* och *Hanna Pee's otroliga podcast*, gästas i flera avsnitt av män.

4.3 Tillvägagångssätt vid analys

De tre program som jag slutligen valt att analysera är de två populäraste programmen med män som medverkare, *Filip och Fredriks podcast* och *Alex & Siggas podcast*, samt det populäraste programmet med enbart kvinnor som medverkare: ovan nämnda *C/O Hannah & Amanda*. Dessa är alla frekvent med på iTunes topplista under hösten 2012, som dagligen förändras då program tenderar att öka i popularitet då de nyss har lanserats. Dock är dessa alltid med på topp-tio listan.

Jag har djupgående studerat de fyra första avsnitten av varje programserie genom att flertalet gånger lyssna på avsnitten och anteckna om vad och hur de medverkande pratar. Detta för att få en god uppfattning om hur programmen är utformade samt vad de i regel innehåller och fokuserar på samtidigt som det möjliggör att min analys kan vara djupgående och hålla hög kvalitet. Till följd av den mängd material som dessa sammanlagt tolv avsnitt ger mig så har jag valt att enbart återberätta olika partier som jag finner relevanta för de kategorier som jag har delat upp min analys i. I uppsatsen har jag använt citat från programmets innehåll som jag anser exemplifierar återkommande tendenser som tydligt genomsyrar de olika programmen. Att jag valt att inte återge hela avsnitt beror på att det skulle innebära stora mängder text. Denna metod, där enbart vissa delar återberättas som empiri, är något som bland annat Lennart Hellspång (2001) förespråkar för att en forskare som använder sig av en kvalitativ metod ska spara tid och göra sin studie mer djupgående.

5. Beskrivning av studieobjekt

De tre program jag har valt att analysera påminner om varandra på en rad punkter. Först och främst är de alla uppbyggda enligt samma dramaturgi. Programmen inleds alla med en enkel melodi för att sedan mer eller mindre oavbrutet innehålla prat. Olika ämnen avhandlas och när de medverkande byter ämne avbryts samtalen av en kort musikvinjett. Detta gör att man som lyssnare får förståelse för att de medverkande på något vis skall byta spår. Det bidrar med en tydlighet till podcastprogrammen och gör dem mer lyssnarvänliga.

En annan likhet programmen emellan är de medverkande bakgrund. Samtliga sex medverkare i de tre podcastprogrammen representerar åldersgruppen unga vuxna, de arbetar alla inom svensk medieindustri, är samtliga av svensk etnicitet och tillhör den övre medelklassen.

5.1 C/O Hannah & Amanda

C/O Hannah & Amanda är ett program med Hannah Widell och Amanda Schulman som medverkare. Något som gör programmet unikt är att medverkarna är syskon. Hannah Widell har tidigare arbetat som programledare och nu driver hon och systern Amanda produktionsbolaget *A perfect day*.

5.2 Filip och Fredriks podcast

Filip och Fredriks podcasts görs av Filip Hammar och Fredrik Wikingson. De är båda kända sedan tidigare med ett flertal underhållningsprogram, framförallt på Kanal5. De har därför länge varit välkända ansikten som svenska humorkändisar och har tilldelats ett flertal priser för sina många tvproduktioner.

5.3 Alex & Siggas podcast

Alex & Siggas podcast är gjord av Sigge Eklund, författare, och Alex Schulman, journalist och författare. De båda har sedan tidigare figurerat i olika medier, båda som omskrivna och som skribenter. Alex Schulman är sedan några år gift med Amanda Schulman, huvudperson i *C/O Hannah & Amanda*, och tillsammans har de två barn.

6. Podcastmediets kvinnor och män

Efter att ha lyssnat på de 12 podcastavsnitten så blev det tydligt att de tre programmen präglas av särskilda egenskaper som är återkommande i varje avsnitt. Alla tre program har olika fokus och uppvisar samma tendenser i samtliga avsnitt. Utifrån de avsnitt jag har lyssnat på så har jag delat upp min analys i tre kategorier: *Den privata sfären*, *Det offentliga* samt *Vi och dem*. Jag har valt just dessa tre kategorier då de enligt mig innefattar huvuddragen av vad de medverkande i podcastprogrammen pratar om samt att de är relevanta för uppsatsens syfte.

I den första kategorin, *Den privata sfären*, analyserar jag om och hur de medverkande pratar kring privata angelägenheter. Till kategorin räknar jag ämnen som: familjeliv, relationer och känslor. I nästföljande avsnitt, *Det offentliga*, analyserar och diskuterar jag istället i vilken utsträckning och hur de medverkande pratar kring företeelser som tillhör det offentliga. Dels deras egna offentliga roll men även ämnen fränkopplade från dem själva, exempelvis kultur och arbetsliv. I min analys av dessa två första kategorier fokuserar jag på om det finns skillnader mellan kvinnornas och männens val av ämnen samt sätt att tala och om detta påverkar hur de kommunicerar bilden av genusstereotyper.

Inom den tredje och sista kategorin, *Vi och dem*, analyserar jag om och hur podcastmedverkarna pratar kring män/kvinnor och manligt/kvinnligt. Jag studerar i denna avslutande del av analysen om de medverkande uttryckligen kommunicerar åsikter och tankar kring genus och hur de i sådana fall gör det.

6.1 *Den privata sfären*

6.1.1 Det privata i offentlighetens ljus

Podcastmediet präglas tydligt av att de medverkande inte hindras av ramverk och regler om vad de skall och inte skall säga. Medieformatet öppnar därmed upp för de privata samtalen. Resultatet blir att programmens innehåll fylls av en blandning av såväl högt och lågt som av offentligt och privat. De medverkande delar i sina podcasts med sig av privata angelägenheter trots att de verkar i ett offentligt medium. Detta är något som dagens medielandskap till stor del präglas av till följd av att medier som sådana har blivit mer lättillgängliga, inte minst till följd av dagens möjligheter till spridning av texter. Dagens medielandskap påverkas därför

inte längre enbart uppifrån, från stora mediebolag, utan nu även nerifrån från mindre aktörer i form av exempelvis privatpersoner (Jenkins 2012). Detta skapar utrymme för de mindre aktörerna att vara personliga då de inte behöver tänka utifrån ett vinstperspektiv och anpassa sig till den stora massan. Istället kan de, i detta fall podcastmedverkarna, producera medietexter med betydligt friare tyglar. De kan forma texterna som de själva vill samt rikta sig till en valfri målgrupp, även om målgruppen i fråga är smal.

Trots att inspelningssituationen i regel är utan publik, se exempelvis då Hannah och Amanda i avsnitt 1 spelar in sin podcast tillsammans i en bil eller avsnitt 3 av Alex och Siggas podcast som de spelar in via ett Skype-samtal, så är det huvudsakliga syftet att mediet slutligen når en publik. Detta är något som de medverkande är högst medvetna om vilket märks i hur de ofta tilltalar sin publik i programmen. Tydliga exempel på detta är då Alex och Sigge avslutar sina avsnitt med att direktinteragerar med sina lyssnare. I avsnitt 2 gör de det på följande vis:

Alex: *"Om ni har synpunkter eller varför inte vill tipsa om saker vi kan prata om, eller borde prata om, så hör av er till mailadressen alexochsigge@gmail.com."*

Sigge: *"Eller om något har fått er att känna 'aj, där blandade de ihop saker och ting"*

(Ur Alex & Siggas podcast, avsnitt 2. *Genier, känslomänniskor, potatisgratänger* (2012). Minut 54f.)

6.1.2 Den avklädda kvinnan

Trots att de medverkande alltså är medvetna om att deras utsagor kommer att nå en publik så behandlar de väldigt privata ämnen i sin podcasts. Med undantag från Filip och Fredrik som i regel undviker det privata så går personliga historier och referenser som en röd tråd genom de program som jag har analyserat. Att människor blir allt mer öppna och "klär av sig" i medietexter är något som många moderna medier både uppmuntrar till och är plattformar för (Ekman 1998). Karin Ekman (1998) lyfter fram soffprogram, intervjuer och debatter som exempel på medieformat där det privata luftas. Ekman (1998) menar att det är kvinnan som främst faller offer för detta då hon i större utsträckning förväntas vara "avklädd". Författaren frågar sig om kvinnan frivilligt uppvisar sitt privata eller om detta är ett slags manér som för kvinnan är ett säkert kort att gömma sig bakom. En medvetenhet tycks finnas hos kvinnan att hon får vara med i det offentliga på ett villkor: att hon "klär av sig" (Ekman 1998). Denna tendens märks tydligt i Hannah och Amandas podcast. Redan i det första avsnittet av *C/O Amanda & Hannah* så betonar de medverkande att de i programserien skall ägna sig åt det privata.

Amanda: *"Det här är ju en relationspodcast."*

Hannah: *"Jag hoppas att vi ska kunna dela med oss av våra bästa relationstips och våra historier så att när man lever det där livet hela tiden som bara pågår så känner man sig inte så ensam."*

(Ur C/O Hannah & Amanda, avsnitt 1. Hannah och Amanda, episod 1 (2012). Minut 0-2.)

I kontrast till detta står Filip och Fredriks programserie. I de program av dem som jag har analyserat så är det sällan de medverkande blir privata. Detta förtydligas i deras egen beskrivning av vad podcasten kommer att innehålla:

Filip: *"Här skulle jag vilja ha ett sådant där 'ka-sching' för det var den andra name-droppingen idag. Efter Lotta Bromé blev det Paul Trader och det är lite det det här kanske kommer att vara. En slags ringlande resa där vi inkoopererar både den ena och den andra och inte riktigt vet vart vi landar eller vart vi är på väg."*

(Ur Filip och Fredriks podcast, avsnitt 1. Hotet från sydost (2010). Minut 1f.)

Att uppdelningen mellan kvinnan och mannen ser ut på följande vis i podcastprogrammets innehåll exemplifierar den klassiska uppdelningen av mannen som offentlig och kvinnan som privat. Yvonne Hirdman (2001) förklarar kopplingen mellan kvinna och privat med att kvinnan alltid förknippats med kroppen och därmed även köttet, materien, blodet, naturen och slutligen det privata. Mannen å sin sida är av finare virke: han är ande, själ, tankar och kultur. Kulturen symboliserar som motsats till naturen det offentliga. Detta tillhör vad Hirdman (2001) kallar den naturliga ordningen. Med det hänvisar hon till att naturliga faktum, som att kvinnan föder barn, påverkar såväl kvinnors som mäns sociala situation. Denna naturliga ordning har skapat en övertygelse om att kvinnan inte enbart är sammankopplad med barnafödande utan även med hemmet, med det underordnade, med underrepresentation och underbetaldhet (Hirdman 2001).

Efrat Tseëlon (1995) menar i likhet med detta att kvinnan är skapad att ständigt bli betraktad samtidigt som hon är socialt och kulturellt osynlig. Detta har sin grund i att kvinnan genom historien har blivit förknippad med just det privata, medan mannen i sin tur förknippats med offentligheten. Det privata är med andra ord något som kvinnan känner igen som en trygg zon för henne att röra sig inom då det alltid tillhört henne (Tseëlon 1995).

Inom denna privata, kvinnliga sfär stannar Hannah och Amanda. I sin podcast fokuserar de tydligt på privata angelägenheter som i sin tur i regel har kopplingar till det specifikt

kvinnliga. I *C/O Hannah & Amanda* återkommer de medverkande ständigt till historier om moderskap, om barnafödande och om de kroppsliga och ibland intima sidor som går hand i hand med att vara kvinna. Ett exempel är:

Amanda: *"Du har verkligen lidit av din PMS. Men det man undrar med alla som gör det är ju att förstår ni inte att det händer en gång i månaden?"*

Hannah: *"Grejen är ju såhär att fortfarande så kan ju jag som ett jävla spån gå omkring med den här ångesten och det gnager och jag är dum mot alla och jag tycker alla är dumma mot mig och såhär, riktigt obehagligt.."*

Amanda: *"Du får lite paranoia!"*

Hannah: *"Ja, det bara gnor som liksom något elakt som sitter på ena axeln. Och då säger jag såhär 'ja just det, jag har ju PMS!' och jag har ju haft mens sen jag var 12, 13 och idag är jag ju 37 som jag fyller på onsdag!"*

(Ur *C/O Hannah & Amanda*, avsnitt 4. *Ångest* (2012). Minut 3f.)

Denna mycket privata sfär tillhör enbart kvinnan och är samtidigt långt ifrån mannens verklighet. Kvinnan vet att hon förväntas vara kvinna och ännu mer specifikt moder och att det är en roll hon inte kommer ifrån. Kvinnans biologi legitimerar alltså hennes sociala plats (Hirdman 2001). Butler (1990) använder sig av samma typ av argumentation och menar att det kvinnliga är direkt sammanbundet med det kroppsliga. Det uppstår en paradoxal situation då kvinnan är bunden till sin kropp medan mannens dito är ett instrument för frihet (Butler 1990).

6.1.3 I och mellan sociala rum

Denna privata kvinnlighet är inte helt accepterad i det offentliga rum som medier symboliserar. Detta är något som Tone Ødegård (1991, se Kleberg, Camauër & Lundgren 2002) pekar på då hon beskriver vad hon kallar för kvinnans två sociala rum. Författaren menar att kvinnan inte kan förena identiteten som kvinna och identiteten som jämlik. Detta för att i rollen som kvinna förväntas hon, enligt den traditionella schablonen, att vara undergiven mannen medan hon i rollen som jämlik behöver efterlikna mannen för att inte marginaliseras. Jag väljer att använda Ødegårds egna ord då hon skriver att "[...] kvinnan [rör] sig mellan två identiteter – dels som kvinna enligt ett gammalt recept för att bli älskad, uppskattad i egenskap av en kvinnlig varelse och dels som jämställd människa för att få respekt i andra

avseenden, som yrkesmänniska, medborgare, värdig partner.” (1991, se Kleberg, Camauër & Lundgren 2002:21)

Vad gäller podcasten *C/O Hannah & Amanda* så har de medverkande valt, medvetet eller omedvetet, att stanna inom det kvinnliga rummet då de enbart berör ämnen som är direkt kvinnliga. De har vänt det andra ryggen och grävt sig på djupet in i det som är kvinnans sociala rum. I mer eller mindre varje samtal de för så riktar de sitt budskap till kvinnan. Eller mer specifikt till den heterosexuella kvinnan.

De har med andra ord valt ett av de två sociala rummen som Ødegård (1991, se Kleberg, Camauër & Lundgren 2002) hänvisar till: det kvinnliga. Kvinnan lever och verkar inte i ett universum som motsätter sig det manliga utan hon är snarare en del av den manliga världen. Samtidigt lever kvinnan i en sfär där denna värld ständigt ifrågasätts som följd av hennes medvetenhet om att hon är marginaliserad i en värld skapad, styrd och behärskad av mannen (de Beauvoir 1949/ 2002). Att podcastmedverkarna har valt det kvinnliga sociala rummet kan med andra ord bero på att de annars skulle försättas i en situation där de utmanar männen i den offentliga sfären. För de har ett andra alternativ: nämligen att anamma det manliga för att vinna auktoritet. Connell (2002) menar att kvinnan genom att bli tuffare än någonsin kan äntra mannens domän och använder kvinnor som verkar inom politiken som exempel, däribland Margaret Thatcher och Hillary Clinton.

Dock innebär detta andra alternativ att kvinnan ger sig in i en kamp som hon har svårt att vinna då grundförutsättningen trots allt är att det offentliga tillhör mannen samtidigt som att hon som kvinna är underlägsen mannen. Istället för att göra detta pratar Hannah och Amanda om ämnen som lever upp till de förväntningar som finns på kvinnor och förblir därmed inget hot för männen inom podcastbranschen.

Viktigt att nämna är dock att det finns andra förklaringar till att kvinnan förhåller sig till det stereotypa kvinnliga än normer och de påtryckningar de frammanar. Connell (2002) beskriver att många utgår ifrån att flickor och kvinnor inte själva vill vara en del av det kvinnliga och han menar att det är viktigt att ha i åtanke att det också finns val från kvinnans håll.

Konsumtion och skönhetsideal används ofta som exempel på hur kvinnan tvingas anamma vissa attribut och beteendemönster. Connell (2002) menar däremot att kvinnor ofta själva väljer att ta del av mode- och skönhetsvärlden för att få tillfredsställelse, för att söka identitet

och framförallt: för att de *vill*. I likhet med detta skall det inte förringas att Hannah och Amandas val av ämnen kan bero helt och hållet på deras eget aktiva val. Dock är det inte riktigt lika oproblematiskt för kvinnan att välja själv som det är för mannen i det moderna mediet.

6.1.4 Mannens privata

Alex och Sigges podcast särskiljer sig från både Hannah och Amandas och från Filip och Fredriks så till vida att de pendlar mellan det privata och det offentliga. I ett och samma avsnitt kan de bjuda på alltifrån ärliga bekännelser om terapibesök, skrattfyllda minnen från barndomen och håfulla spekulationer i kända människors liv. De blandar alltså det privata, som är ett typiskt kvinnligt område, med offentliga ämnen som förknippas med mannen.

Det är föga förvånande att det är just männen som har möjlighet att förbise de restriktioner och förväntningar som omger honom. Att kvinnan tvingas eller väljer att definiera sin plats i eller mellan de sociala rummen står i tydlig kontrast till mannen som i och med att han *är* normen inte behöver välja eller anpassa sig, utan istället får omgivningen anpassa sig efter honom. Om mannen går över till kvinnans område måste dessa områden och saker förändras, medan om kvinnan går in på manliga områden så är det hon som måste ändra på sig (Hirdman 2001).

Alex och Sigges podcast är ett tydligt exempel på detta. Trots att de i sin podcast återkommer till ämnen som enligt den klassiska schablonen tillhör kvinnan, så gör de det på ett manligt vis. Istället för att prata om sina barn, sitt privatliv eller sina känslor utifrån ett emotionellt perspektiv så är det humor och ironi som är grundbulten i berättelserna. Ett exempel är då Alex och Sigge pratar om när de fick sina första barn och Sigge berättar om hur stor kärleken till barnet var.

Sigge: "Man var så fylld av kärlek att till och med det här bäcket blev liksom som ett förtrollat ämne, eftersom det var första gången man tog hand om sitt barn, man bytte blöja för första gången osv. Det jag ville komma till var att det hände något absurt då. Jag satt i TV-rummet på BB och jag hade svårt att formulera hur märkligt jag tyckte att det var att jag kände sådan kärlek inför bäcket. Så jag sa till ett annat par som satt där [...] 'jag skulle nästan kunna tänka mig att äta bäcket!'"

(Ur Alex & Sigges podcast, avsnitt 4. I mörkret med liten matsked (2012). Minut 12)

Denna historia återföljs av att både Alex och Sigge skrattar länge. David Gauntlett (2008) beskriver att män vanligen använder ironi då de behandlar stereotypa kvinnliga ämnen så som relationer och personliga angelägenheter. Gauntlett (2008) menar att ironin blir som en typ av försvar mot det kvinnliga, mot det som mannen inte *bör* vilja ta del av. Hirdman (2001) inberäknar just detta ointresse för det kvinnliga i vad hon kallar för maskulinitetens första lag: att vara man är att *inte* vara kvinna. Det som bör vara oviktigt för mannen är det som den manliga stereotypen inte intresserar sig för: så som barn, omsorg och hushållsarbete (Hirdman 2001). Alex och Siggas sätt att hantera dessa ämnen, med en stor dos humor och ironisk inställning till såväl familj som privatliv, är ett exempel på hur mannen försöker dölja för andra – och för sig själv – att han inte *behöver* ta del av dessa ämnen, även om han vill det (Gauntlett 2008). Att Alex och Sigge väljer det humoristiska perspektivet pekar på hur de när de berör det stereotypa kvinnliga väljer att förändra området till ett manligt. Detta belyser hur mannen är den stabila medan det är omgivningen som anpassas efter honom (Hirdman 2001).

6.2 Det offentliga

6.2.1 Rollen som offentlig person

En likhet mellan de två podcastprogrammen med manliga medverkare är det hur de pratar om offentliga ämnen. De medverkande pratar ofta om sig själva som offentliga personer samt återkommer ständigt till populärkulturella referenser, nyheter och diskussioner om andra offentliga personer.

Som tidigare nämnt är alla de medverkande i podcastsprogrammen mer eller mindre kända personer sedan tidigare. Detta är dock inte något som alla av dem uttryckligen berättar. Vad gäller Filip och Fredrik så uttrycks deras eget kändisskap inte på annat vis än mellan raderna, där de gör det uppenbart för lyssnaren att de är kända genom att referera till sitt stora kontaktnät och genom att visa att de har privata relationer till personer inom såväl den svenska som den internationella kändisvärlden. I telefonsamtalen med andra kändisar blir det uppenbart att Filip och Fredrik själva är offentliga personer då de presenterar sig med förnamn och pratar på ett vänskapligt vis. Ett av många exempel är hur ett samtal med programledaren Adam Alsing i avsnitt 2 inleds:

Adam: *“Ja, Adam”*

Fredrik: *“Tja Adam, Fredrik här!”*

Adam: "Tja Fredrik!"

Filip: "Och Filip!"

Adam: "Amen tjena!"

(Ur *Filip och Fredriks podcast*, avsnitt 2. *Fyllesms till Foppa* (2010). Minut: 35.)

Sigge och Alex beskriver däremot sig själva uttryckligen utifrån sina yrken. En del av deras presentation av sig själva ser ut på följande vis i avsnitt 1:

Alex om Sigge: "Du är åtminstone i min värld främst författare. Mest känd för boken om din pappa som heter 'Det är 1988 och det har just börjat snöa' [...] Men du är också då en webstrateg, det är väl så du gjorde dig känd? [...] Du startade bloggportalen och sålde av den för en bra slant till Aftonbladet."

(Ur *Alex & Siggas podcast*, avsnitt 1. *Välkomsavsnittet* (2012). Minut 0.30f.)

Varpu Löyttyniemi (2009) menar att när mannen presenteras i yrkeslivet så görs det i regel utifrån hans professionella yrkesroll. Kvinnan å sin sida blir istället presenterad som moder och hustru, med fokus på hennes familj och privatliv. Vad gäller podcasts så har de medverkande själva möjlighet att presentera sig själva men anammar ändå dessa stereotypa vis att beskriva män och kvinnor på. Männen, främst Alex och Sigge, presenterar sig själva först och främst utifrån sina yrkesroller medan kvinnorna, Hannah och Amanda, inte någon gång väljer att beskriva sina professionella roller. Detta även fast att de är framgångsrika och syns i exempelvis svensk press till följd av sina yrken. En tydlig presentation saknas helt i deras fall och istället kastar de direkt in lyssnaren i deras privata sfär där de omnämner sig själva som kvinnor, fruar och mödrar (något jag återkommer till senare i analysen).

Förklaring till detta kan återfinnas i att hela den ekonomiska sfären är förknippad med mannen oavsett om kvinnan är en del av den. Kvinnan sätts istället som motsats till detta trots att även hon numer är lika vanligt förekommande i det offentliga yrkeslivet (Connell 2002). Istället är hon fortfarande kvinna, fru och moder – ord som väger tyngre än hennes yrkesroll oberoende av hennes position i arbetslivet.

Löyttyniemi (2008) använder läkaryrket som exempel för hur män och kvinnor presenteras men jag menar att samma sak gäller podcastmediet. Detta är i likhet med yrket läkare, och de flesta andra yrken, förknippade med mannen av den enkla anledningen att han var först. Denna tendens märks tydligt vad gäller podcasts då den första kända svenska podcasten, *Filip och Fredriks podcast*, började sändas redan 2010 medan de flesta andra började sändas

senare. Vad gäller både *C/O Hannah & Amanda* samt *Alex & Siggas podcast* så lanserades de först år 2012. Detta gör att mannen tillskrivs normen då han fått möjligheten att skapa regelverken. Hans grundförutsättningar blir genast bättre. När kvinnorna senare gör entré med egna podcasts har publiken redan givna föreställningar om och förväntningar på podcasts, baserade på de tidigare programmen med män i huvudrollen. Att kvinnan då väljer att tillskriva sig själv en roll som inte utmanar denna manliga norm exemplifierar hur kvinnan i regel förhåller sig till mannen och till det som anses vara stereotypiskt manligt (Hirdman 2001).

6.2.2 Det manliga broderskapet

En återkommande tendens som jag har uppfattat vad gäller männens program är att då de medverkande pratar om offentliga ämnen, framförallt om populärkultur, så pratar de nästan uteslutet om andra män. *Filip och Fredriks podcast* är här ett intressant exempel. I de avsnitt som jag har analyserat så ringer de upp andra kända personer som stående inslag. Dessa samtal bidrar med en tydlig narratologi i programmen då samtalen i regel fungerar som avbrott inför nästa tema. I avsnitt 1-4 ringer Filip och Fredrik upp 14 män och 3 kvinnor.

Det är inte enbart antalet män och kvinnor som rings upp som är av väsentlig skillnad, utan även de ämnen som berörs beroende på om det är en man eller en kvinna som kontaktas. Avsnitt 2, döpt till *Fyllesms till Foppa*, innehåller fem stycken samtal varav endast ett går till en kvinna. Det första samtalet i avsnitt 2, som programmet även är döpt efter, är med hockeyspelaren Peter, Foppa, Forsberg. Det enda samtalet med en kvinna är med sångerskan Kicki Danielsson.

I det förstnämnda samtalet diskuterar Filip, Fredrik och Foppa affärer. Tillsammans spekulerar de skämtsamt i om de tre tillsammans ska köpa en travhäst. Samtalsämnet om hästen och det planerade inköpet är något som återkommer ett flertal gånger senare i programmet. Samtalet med Foppa har tydligt satt avtryck på avsnittet som sådant, ett tecken på det är avsnittets titel.

I samtalet med Kicki Danielsson så pratas det om sångerskans sjukdom och om hur hon återhämtat sig efter denna. De pratar också om hennes memoarer där hon behandlar bland annat hennes fars bortgång. De stannar tydligt inom den privata sfären och i samtalet ställer Filip och Fredrik frågor medan Kicki ger svar. Till följd av samtalets trevande karaktär verkar de inte känna varandra sedan tidigare.

Dessa samtal exemplifierar skillnaden mellan männen och kvinnornas medverkan. Till mannen pratar Filip och Fredrik som en jämlik. Samtalen genomsyras av att männen förstår och känner varandra. I samtalen med kvinnorna så går Filip och Fredrik in i en intervjuroll. De ställer frågorna och kvinnorna ger svaren utan vidare utsvävningar. Den typen av samtal visar tydligt hur kvinnorna och männen inte är av samma virke i kontrast till de enkönade samtalen männen emellan där båda parter möts på mitten. Männen uppvisas på detta vis som *samma* medan kvinnor och män uppvisas som *olika*.

Filip och Fredriks podcast visar på hur de publika maskulinitetsformerna som uppvisas i medier i regel är av hegemoniskt slag. Hegemoni syftar i sammanhanget till det manliga övertag som finns inbäddat i västerländsk media, religion, lönestruktur och politik. Hur män pratar med och till varandra samt med och till individer av det andra könet stärker denna hegemoniska diskurs (Connell 2002). I männens podcastprogram framgår det tydligt att det är männen som är av intresse medan kvinnorna faller i glömska, dels genom sin underrepresentation men också genom att de särbehandlas. Hirdman (2001) beskriver denna manliga maktstruktur som maktburar där männen i den homosociala omgivningen manifesterar sin samhörighet. Inom dessa burar frodas ett kvinnoförakt, som uppbyggs och förstärks genom de koder av samhörighet som binder samman männen. Jag citerar: ”Att göra maskulinum är också något man gör ihop. En akt av kollektiv manlighetsförstärkning.” (Hirdman 2001:58).

Judith Butler (1990) menar att det talade språket kan användas som ett verktyg för att stänga kvinnan ute. Detta synsätt går även att återfinna i vad Ardener (1975, se Tseëlon 1995:71) kallar för ”muted group theory”. Teorin syftar till att olika grupper i ett samhälle inte har samma tillgång till det talade språket. Kvinnor är inte lika fria att uttrycka sig då språket inte reflekterar deras erfarenheter och verklighet (Tseëlon 1995). Genom att männen tydligt refererar och pratar till varandra så upphöjer de mannen samtidigt som kvinnan stängs ute. Hon blir det avvikande, *det andra*. Genus konstrueras utifrån relationer, där kvinnan tillskrivs sin betydelse genom sin relation till den manliga normen. Hon förblir därmed ständigt *det andra*, som mannens motpol (Butler 1990). Vad gäller innehållet i mannens podcastprogram så är det tydligt att mannen representerar normen och att kvinnan i relation till honom är något avvikande. När kvinnans nämns i dessa så är hon ett undantag vilket leder till att hon både tilltalas och omtalas annorlunda.

6.2.3 Normbärandets baksida

Det är lätt att tro att normbäraren har det enkelt och att den genom att vara det normativa har nått sitt mål. Detta är dock inte helt och hållet sant. Förvisso är det på många vis enklare att representera normen. Ett tydligt exempel på det gäller anpassning som jag tidigare diskuterat. Å andra sidan finns det givna baksidor med att behöva vara tillskriven det normativa. Pierre Bourdieu (1998) menar att liksom att kvinnan är fast i det system inom vilket hon är underordnad så är mannen likväl fångad och ett offer för systemet som sådant. Han har en plikt att vara man och måste ständigt leva upp till denna norm. Utifrån detta har även mannen ett socialt rum inom vilket han stannar i podcastmediet. Inom detta rum förväntas av honom att vara man, att bygga den manliga hegemoniska diskursen, att se kvinnan som avvikande etc.

Trots att kvinnan, som nämnt, har en mer problematisk social situation i och med att hon förväntas positionera sig under mannen för att accepteras så är mannens rum inte heller en frizon från förväntningar, krav och restriktioner. Han måste följa maskulinitetens lagar: att vara man är att vara norm och att vara man är att inte vara kvinna (Hirdman 2001). Han riskerar annars att tappa gruppens förtroende som i vissa fall kan ses som av mer betydande vikt i mannens fall då han har en historia av att agera i grupp, medan kvinnan historiskt sätt agerat ensam. Det manliga privilegiet att vara norm är med andra ord samtidigt en fälla (Bourdieu 1998).

6.3 Vi och dem

6.3.1 Kontrasterande som identitetsskapande

I podcastprogrammen så pratar de medverkande återkommande om personer av det egna och det andra könet. Inte minst uttrycks detta när de själva pratar om sina partners och/eller tidigare partners. En av de främsta likheterna mellan hur männen och kvinnorna uttrycker sig i podcastmediet är att de ständigt belyser att det finns två olika kön som skiljer sig från varandra: det finns män och det finns kvinnor. De talar i ett ”vi och dem”-perspektiv.

Amanda, om placeringen på iTunes topplista: *“Men det studsar upp en massa killar där ute. Jag hatar de där männen som ligger före oss. Jag känner att det finns så många killar som kan det här med podcasts och teknik och kanske inte tjejer som kan... Det är min stora oro... Eller är det*

bara så att vi är sämre?”

(Ur *C/O Hannah & Amanda*, avsnitt 4. *Ångest* (2012). Minut: 0f.)

Sigge om tidningen *Papa*: *“Hela idén att pappor, för jag antar att målgruppen är pappor, skulle vilja läsa om andra pappor som är bra pappor. Alltså pappor vill ju inte läsa om bra pappor. Jag tror den skulle nå mycket större framgång om den liksom hette skitpappa. Man vill ju läsa om andra som misslyckas... Mama är ju en sak, jag menar kvinnor i alla århundraden har ju inte lyckats jobba och ha barn samtidigt så jag kan tänka mig att det finns något tillfredsställande att läsa om någon som hinner med att stå på scen och ha designföretag på sidan om och ha tre barn och köpa villa i Bromma osv. Och dessutom stöpt i den här estetiska modellen som kvinnor känner igenom från andra magasin som riktas mot kvinnor. Men Papa, eller Pappa som den heter, vi blir ju bara irriterade.”*

(Ur *Alex & Sigges podcast*, avsnitt 1. *Välkomstavsnittet* (2012). Minut 32f.)

För att individen ska kunna identifiera sig med det egna könet så särskiljer den sig från det andra. Att ordna genom att kontrastera är en slags fundamental princip för människan, även vad gäller genus. Uppdelningen är enkel: man och kvinna, han och hon (Hirdman 2001). Med grund i denna princip finns sociala regler för hur människor tillhör en av de två grupperna maskulina män eller feminina kvinnor. Att förhålla sig till detta regelverk är av stort värde för individen då denna inte vill riskera att exempelvis frysas ut eller bli gjord till åtlöje (Holmes 2009). I de podcasts som jag har analyserat blir detta tydligt. Både männen och kvinnorna pratar utifrån ett perspektiv där de tydligt särskiljer sig från det andra könet. Detta visar hur uppdelningen i han och hon leder till trygghet samt att det för individen faller sig naturligt att förhålla sig till könsuppdelningen och dess regler (Hirdman 2001).

6.3.2 Den heterosexuella normen

En ytterligare likhet mellan podcastmedverkarnas berättelser, oberoende av kön, är att de alla kommunicerar en heterosexuell norm. Då de medverkande pratar om sexuella relationer blir det tydligt att det är heterosexualitet som är normen. Den manliga hegemoniska diskursen är heterosexuellt präglad, direktkopplad till äktenskapsinstitutionen samtidigt som den underordnar homosexualitet (Nilsson 1999). Vad gäller podcastprogrammen så är detta dock inte något som enbart gäller männen, som nämnt bekräftas det även av kvinnorna. En ytterligare diskurs som är vid starkt liv i podcastens innehåll är denna heterosexuella diskurs som upphöjer relationen mellan man och kvinna samt kärnfamiljen som resultat av denna.

Den norm i programmen som upphöjer kärnfamiljen leder till att ensamhet kommuniceras som något negativt. Detta är dock inte något som podcastprogrammets medverkare är ensamma om att kommunicera. Ensamstående har enda sedan det förindustriella bondesamhället förknippats med negativa associationer. Att vara ogift var då tätt sammankopplat med skam och hån, främst för kvinnor, vilket än idag lever kvar (Nilsson 1999). Detta är något som konstrueras i och upprätthålls av dagens medielandskap i stort vilket gör att podcasts inte på något sätt utmärker sig som unika. Connell (2002) beskriver hur dagens medier uppvisar ett ideal som talar om för publiken att hushåll skall byggas av romantisk, heterosexuell, kärlek. Det sexuella har blivit allt viktigare i formandet av en familj och vilket leder till att det normala, det vill säga det heterosexuella, förhållandet uppvisas allt tydligare som norm.

Många menar dock att en förändring håller på att ske. Gauntlett (2008) är en av dem. Han menar att dagens medielandskap har blivit mindre segregat och nu innehåller ett bredare spektra av representanter för olika stereotyper och normer. Detta till följd av att det västerländska samhället som sådant blivit mer diversifierat gällande sexualitet. En ”artutveckling” gällande sexualitet håller på att ske och det finns idag en mer betydande bredd av subkulturer och identiteter (Connell 2002).

Podcastprogrammen visar dock inga tecken på detta utan i dessa finns bara en tydligt representerad sexualitet. Den innefattar den heterosexuella, maskulina mannen som kontrasteras av den heterosexuella, feminina kvinnan. Tillsammans skall dessa två bygga en kärnfamilj. Ett exempel återfinns i avsnitt 2 av *C/O Hannah & Amanda* där de pratar om ett par som de själva tycker symboliserar den perfekta drömfamiljen:

Hannah: *”Varför vi kom fram till det här ämnet var ju för att vi började prata om Heidi Klum och Seal. De har ju varit någon typ av kärlekssymbol för oss [...] Deras äktenskap blev ju som symbolen för hon var den bedragna gravida kvinnan och han steg in där och bara 'jag tar mig an din bebis', gav henne tre till och bara liksom var som en superkärlekshero...”*

Amanda: *Ja ibland har ju vi sagt 'åh vi vill vara lika kära som Heidi Klum och Seal'”*

(Ur *C/O Hannah & Amanda*, avsnitt 2. Otrohet – bland snedsteg, svek och vänsterprassel (2012). Minut: 1f.)

6.3.3 Familjefadern – den fullständiga mannen

Bo Nilsson har i boken *Maskulinitet* (1999) studerat unga mäns strävan efter giftermål och efter att bilda familj. Nilsson (1999) noterade i sin undersökning att utan kvinna, barn och hus uppnår mannen inte mansidealen och förblir ofullständig. Familjen fungerar alltså för mannen som en bekräftelse på den egna manligheten. Vad gäller podcastprogrammen med män som medverkare så tycks detta stämma. Männen pratar nämligen om sina fruar som av värde men utifrån perspektivet att de är något man bör *ha*. Varje man skall ha en fru för att bli fullständig, för att bli ännu mer man, samtidigt som äktenskapet inte får utmana det manliga.

Ett tydligt exempel på detta är en historia som Alex och Sigge ofta återkommer till i sin podcast. Den handlar om det liv de lever efter att deras familjer har gått och lagt sig. De talar om hur de nattar sina barn och fruar för att sedan leva ett annat liv, ett liv där de kan ägna sig åt att jobba, att dricka ett glas whiskey eller se på sport på tv. Det är ett liv i vilket kvinnan inte hör hemma.

Alex: *"[...] då kanske Amanda vill umgås. Och då vet jag om att att gå in och bada en timme är inte alltid uppskattat."*

Sigge: *"Jag informerade ju Malin, min fru, tidigt om att jag tyvärr måste göra det här. I en timme varje kväll, i resten av livet. Även om hon fortfarande inte har accepterat det, hon kommer och krafsar"*

Alex: *"Du låser dörren?"*

Sigge: *"Ja"*

Alex: *"Du kan alltså inte ens ha den öppen?"*

Sigge: *"Varje kväll när jag stänger, alltså låser, dörren och tittar på badet så tänker jag 'det är inte klokt, att det här är lagligt. Något så härligt'. Att man får sjunka ner i det här varma, den fysiska effekten alltså och den psykologiska. Alltså att man inte är hotad. Det spelar ingen roll om jag skulle höra att bomber faller utanför och Malin skulle skrika utanför dörren 'tredje världskriget har börjat'. Då skulle jag bara ligga kvar, shampooera mig..."*

Alex: *"Jag gör ju detta när jag har nattat Amanda [Alex fru], då börjar min andra kväll."*

(Ur Alex och Siggas podcast, avsnitt 1. Välkomsavsnittet (2012). Minut 2ff.)

Alex: *"Oftast är det så att jag nattar Charlie [Alex dotter] och sen så nattar jag Amanda [Alex fru] och sen vid elvasnåret så går jag upp för min andra kväll. Då brukar jag sätta mig i köket och skriva lite. Och då kan det hända att jag är sugen på ett glas. Och då märker jag på mig*

själv hur jag smyger.”

(Ur *Alex & Sigges podcast*, avsnitt 2. *Genier, känslomänniskor, potatisgratänger* (2012). Minut: 8)

Dessa historier säger enligt mig mycket om hur mannen i podcasten uttrycker sig kring kvinnan. Trots att männen till och från med stolthet pratar om sina fruar och familjer så tycks dessa historier vara av större värde eller åtminstone något de hellre delar med sig av till publiken. Dessa aktiviteter i ensamhet är i Alex och Sigges fall synonymt med frihet medan samma aktiviteter fast utan de passiva, men ändå existerande, fruarna symboliserar en form av avvikande utanförskap. Kvinnan spelar alltså en bekräftande roll för mannen (Nilsson 1999).

6.3.4 Kvinnan som hustru och moder

Kvinnornas version av samma berättelser, de som berör hemmet och relationen till sina män, ser inte alls likadana ut. De pratar i stället i regel om männen som något de är i stort behov av. Kritik och galghumor om männen finns men är enbart undantag som bekräftar regeln. Hannah och Amanda berättar öppet om hur de känner inför sina äktenskap. Ett utdrag ur den typen av konversationer ser ut på följande vis:

Amanda: *”Men också så känner jag så här att vara flickvän när man är mamma, eller vad säger man då. Är man sambo då?”*

[...]

Hannah: *”Det här med att vara flickvän eller fru så måste jag säga att det är ju otroligt mysigt att vara någons fru...”*

(Ur *C/O Hannah & Amanda*, avsnitt 3. *Att gifta sig* (2012). Minut: 6.)

Detta exemplifierar Hirdmans (2001) teorier om hur kvinnan identifierar sig utifrån mannen. Hon är *hans* hustru snarare än att han är *hennes* make. På detta vis existerar en asymmetri mellan könen som har ursprung i att mannen är det första och att han således är det som *gör* kvinnan (Hirdman 2001). Tseëlon (1995) resonerar på ett liknande vis och menar att detta synsätt delvis härstammar från historiska myter. Hon använder Eva och hur hon skapades av ett ben från Adam som ett återkommande exempel. Dessa myter har betydelse än idag och ligger till grund för att kvinnan anses som något skapat *av* mannen (Tseëlon 1995). I podcastinnehållet så märks det väl då kvinnorna som nämnt själva beskriver sig själva utifrån sin relation till män. De är singlar eller fruar och de är mödrar eller så letar de efter den rätta att bilda familj med.

Männen bekräftar även de kvinnans beroende av dem. Kvinnorna är deras fruar och mödrar till deras barn, förvisso uppskattade men inget som männen desperat uttrycket ett *behov* av. Hon är närvarande, en del av allt, men utgör aldrig själva helheten i männens podcastinnehåll. Butler (1990) beskriver hur kvinnan på detta vis inte tillskrivs någon identitet. Hon är istället bara en reflektion av den manliga identiteten i form av hennes avsaknad av det manliga. Även Hirdman (2001) pekar på hur kvinnans identitet i grunden är konstruerad utifrån termen *icke-man*. Medan mannen är så nära det perfekta, det gudalika, som möjligt så är kvinnan tvärtom så långt ifrån det som det bara går. Hon tillges därför inte ens en identitet, åtminstone inte i förhållande till mannen, utan fungerar istället som något som bekräftar hans manlighet. På detta vis menar Tseëlon (1995) att den kvinnliga betraktelsen av den sedda mannen har som funktion att öka och stärka hans makt.

Detta visar hur olika roll familj och partners spelar för männen och för kvinnorna i programmen. Medan männen, som ovan nämnt, blir fullständig tack vare sin familj och partner blir kvinnorna snarare ofullständig till följd av att hon bredvid mannen görs identitetslös och istället verkar för att bekräfta honom.

6.3.5 Kvinnans rättfärdigande

En ytterligare skillnad mellan männen och kvinnorna är hur de pratar om och kring det egna könet. Hannah och Amanda förtydligar ständigt att de är kvinnor. De nämner ofta sin könstillhörighet som en beskrivande egenskap vilket gör att ordet ”kvinna” eller synonymer till ordet används uttryckligen. Exempel på hur Hannah och Amanda beskriver sig själva utifrån att de är kvinnor återfinns i fler avsnitt.

Hannah om tiden efter sin skilsmässa: *”Jag har varit den ledsnaste bönan i Vasastan, den ledsnaste mamman som man inte vill vara.”*

(Ur C/O Hannah & Amanda, avsnitt 1. Hannah och Amanda episod 1 (2012). Minut: 20.)

Amanda: *”Jag har ju aldrig varit den typ av tjej som folk är otrogen med för jag vill ha så mycket mer [...] Jag kan liksom inte vara den andra kvinnan.”*

(Ur C/O Hannah & Amanda, avsnitt 2. Otrohet – bland snedsteg, svek och vänsterprassel (2012). Minut: 12.)

Männen däremot nämner inte ordet man, åtminstone inte för att åsyfta det egna könet. Ett av de tydligaste bevisen som pekar på den manliga ordningens styrka är att den inte behöver rättfärdigas. Mannen behöver inte legitimera sig själva, eller ens beröra det faktum att de är

män, då synsättet att männen har ett övertag etablerats som neutralt (Bourdieu 1998). Kvinnan i motsats till detta har förvisso sin givna plats, som diskuterat, i hemmet och i det privata. När hon väl lämnar detta område och befinner sig i de offentliga rummen, däribland podcastmediet, måste hon legitimera sig. I podcastprogrammen så talar kvinnorna om att hon *som kvinna* har en plats där, att hon *som kvinna* tänker och tycker på ett visst vis och att hon *som kvinna* är viktig. Att det är hon själv som i gör uppdelningen är ett ytterligare exempel på kvinnans egna medvetenhet om att hon är underlägsen mannen (de Beauvoir 1949/ 2002). Det Hirdman (2001) kallar maskulinitetens första lag är alltså lika aktuell för kvinnan och påverkar henne i samma utsträckning som mannen. Dock är lagen fortfarande formulerad utifrån mannen – att vara man är att *inte* vara kvinna – istället för att göras om med henne i fokus. Det är fortfarande mannen som är utgångspunkten medan kvinnan är alternativet, något båda parterna tycks vara medvetna om i podcastprogrammen.

7. Slutsatser

Innehållet i podcastprogrammen bidrar med mycket material då de analyseras med fokus på genusstereotyper. Precis som Hirdman (2001) skriver så är de enkönade sociala situationerna, som dessa podcasts, plattformar för uppvisande och kommunicerande av manligt och kvinnligt. På olika vis bekräftar podcastmedverkarna att manligt ser ut på ett visst vis och att det kvinnliga är en kontrast till detta. Den förändring som bland annat Gauntlett (2008) talar om gällande en ökad diversifiering av könsstereotyper i medielandskapet lyser med sin frånvaro i podcastinnehållet. Nya stereotyper uppvisas inte utan istället är det de klassiska schablonerna av manligt och kvinnligt som kommer till uttryck. Man är inte kvinna och kvinna är inte man. Detta visar de medverkande genom att i stor utsträckning samtala om olika ämnen men också genom att behandla samma ämnen på olika vis. Genom detta uttrycker de tydliga stereotyper för manligt och kvinnligt vars grund är att man och kvinna är två särarter som kontrasterar varandra.

Som ovan nämnt så pratar männen och kvinnorna i podcastprogrammen i regel om olika ämnen. Männen blir representanter för offentligheten genom att de pratar om och refererar till exempelvis arbetsliv, populärkultur och andra offentliga personer. De gånger som männen rör sig inom kvinnliga områden som det privata, där ämnen som relationer och familjeliv berörs, så gör de det på ett stereotypt manligt vis. Samtalen genomsyras då av humor och ironi som skapar en distans till dessa privata ämnens känslomässighet. Även om familjen är något värdefullt för mannen så präglas historierna av skratt och humoristiska detaljer som motsats till kvinnans känslofyllda kärleksförklaringar. Samtidigt håller sig kvinnorna till det stereotypt kvinnliga trots att de är minst lika mycket en del av den offentliga världen, exempelvis som en del av yrkeslivet, som männen. De nämner inte vad de gör utanför hemmets dörrar utan lämnar denna arena till männen.

En uppdelning sker i vad som kan liknas vid en manlig och en kvinnlig värld. Dessa förstärks genom att kvinnor pratar om och till kvinnor medan män pratar om och till män. Tydligast blir det i männens fall då de genom sina samtal upprätthåller en typ av manlig hegemoni. Männen visar ett påtagligt större intresse för andra män än för kvinnor. Kvinnan representerar istället något avvikande och blir en representant för *kvinnans perspektiv*, vilket behandlas som en motpol till mannens.

På detta vis kommunicerar de medverkande gång på gång hur tydlig skillnaden är mellan könen. I de fall då de kommunicerar ett likartande budskap, som exempelvis att heterosexualitet är normen, så är detta fortfarande beroende av det faktum att det finns en tydlig skillnad mellan man och kvinna. Hela den heterosexuella diskursen bygger nämligen på att den maskulina mannen och hans feminina kvinna bygger en kärnfamilj och att de i denna spelar olika roller.

Att medietexter idag utgörs av ett större mångfald och ger mer utrymme till kvinnor och andra samhällsgrupper som tidigare inte fått utrymme i medier stämmer förvisso. Jag ställer mig dock frågan varför både män och kvinnor fortfarande förhåller sig så tydligt till klassiska stereotyper för vad en man och en kvinna skall vara. Kvinnan begränsas genom att hon anpassar sig, klär av sig och tydligt visar att *hon vet att hon är kvinna* genom att exempelvis enbart rikta sig till andra kvinnor. Som att hon är rädd för att utmana och uppröra. Mannen å sin sida stannar inom det klassiskt manliga som han tillsammans med andra män fortsätter att upphöja och förstärka. Det kvinnliga, det mjuka och känslösa vill eller kan han inte ta del av. Precis som Butler (1990) skriver så är förutsättningar, krav och restriktioner olika beroende på vilket kön individen har, något som märks tydligt i hur podcastmedverkarna uttrycker sig. Detta leder till att det kvinnorna i podcastprogrammen kommunicerar är något specifikt feminint som står i tydlig kontrast till det maskulina som männen kommunicerar och tvärtom.

En konsekvens av att dessa tydligt åtskilda stereotyper för manligt och kvinnligt kommuniceras i podcastprogrammen är att de medverkande, medvetet eller omedvetet, själva är delaktiga i att producera de krav och förväntningar som de olika stereotyperna innehåller. Dessa kommer sedan i längden att styra de medverkande själva. Vare sig Filip och Fredrik, Hannah och Amanda eller Alex och Sigge själva vill eller inte så förstärker de genom sina samtal de stereotyper som finns gällande hur en man och en kvinna skall vara. Det hela blir en typ av process där det är svårt att urskilja vad som är början och vad som är slut. Kan podcastmedverkarna ens själva välja vad de kommunicerar eller är deras samtal bara reflektioner av det samhälle de själva lever i?

Dessa podcastprogram är bara en enskild kugge i det maskineri som tillsammans konstruerar det vi i vår tid anser vara rätt och fel gällande genus. Dock bidrar varje sådan liten kugge till att konstruera hur vi ser på oss själva, på varandra och på vår omvärld. Samtalen i

podcastprogrammen tillhör därmed det brus som kan komma att bli vad man i framtiden hänvisar till som genushistoria.

8. Analysera vidare

Det finns många ytterligare aspekter av podcastmediet med fokus på genus och stereotyper som jag anser är intressanta men som jag själv inte kunnat analysera till följd av denna uppsats omfång. Jag finner det exempelvis intressant att samtliga medverkare i de populäraste podcastprogrammen tillhör samma yrkesgrupp, samhällsklass och åldersgrupp. Hur kommer det sig att just denna grupp har fångat publikens intresse och vad kan konsekvenserna bli av att en sådan homogen samhällsgrupps berättelser får så stor spridning? Jag skulle även tycka det var av värde att inkorporera publiken i denna typ av studie. Vad tycker podcastpubliken själva om eventuella skillnader mellan män och kvinnor i podcastmediet? Kan man som forskare i publikens svar finna förklaring på varför männens program fortfarande, trots kvinnornas entré på topplistan, är mest nedladdade?

9. Referenslista

9.1 Tryckta källor

de Beauvoir, Simone (1949/ 2002). *Det andra könet*. Stockholm: Nordstedts Förlag.

[Ursprunglig titel: *Le Deuxième sexe*]

Bourdieu , Pierre (1998). *Den manliga dominansen*. Göteborg: Daidalos. [Ursprunglig titel: *La domination masculine*]

Butler, Judith (1990). *Gender Trouble – Feminism and the Subversion of Identity*. New York: Routledge.

Connell, Robert (2002). *Gender*. Oxford: Blackwell Publishers Ltd.

Ekman, Karin (1998). *Var så god – makt, kön och media*. Stockholm: Rabén Prisma.

Fagerström, Linda & Nilson, Maria (2008). *Genus, medier och masskultur*. Malmö: Gleerups.

Gauntlett, David (2008). *Media, Gender and Identity*. 2. Uppl. New York: Routledge.

Hall, Stuart (1997). *Foucault: Power, Knowledge and Discourse*. I Wetherell, Margaret, Taylor, Stephanie & Yates, Simeon J. (red.) (2001). London: SAGE Publications.

Hellspong, Lennart (2001). *Metoder för bruktextanalys*. Lund: Studentlitteratur.

Hirdman, Yvonne (2001). *Genus – om det stabilas föränderliga former*. 2. Uppl. Malmö: Liber.

Holmes, Mary (2009). *Gender and Everyday life*. London: Routledge.

Jenkins, Henry (2012). *Konvergenskulturen: där gamla och nya medier kolliderar*. 2 Uppl. Göteborg: Daidalos.

Kleberg, Madeleine, Camauër, Leonor & Lundgren, Kristina (red.) (2002). *Bromskloss och pådrivare - medier, genus, social förändring*. Stockholm: Stockholms Universitet - Journalistik, medier och kommunikationer.

Löyttyniemi, Varpu (2009). *Personal Identity and Sexual Difference*. I Folkmarson Käll, Lisa (red.) (2009). *Normality/Normativity*. Uppsala: Centrum för genusvetenskap.

Markman, Kris M (2011). *Doing radio, making friends, and having fun: Exploring the motivations of independent audio podcasters*. I: *New media society*.

49

Murray, Simone (2009). *Servicing 'self-scheduling consumers' : Public broadcasters and audio podcasting*. I: *Global media and communication*.

Nilsson, Bo (1999). *Maskulinitet*. Umeå: Boréa Bokförlag.

Tseëlon, Efrat. (1995). *The Masque of femininity*. London: SAGE Publications.

Winther Jørgensen, Marianne & Phillips, Louise (1999). *Diskursanalys som teori och metod*. Lund: Studentlitteratur.

9.2 Elektroniska källor

Ahlström, Kristofer (2012). Podden ger plats för längre prat. *Dagens Nyheter*. 2012-07-18.

Tillgänglig: < <http://www.dn.se/kultur-noje/film-tv/podden-ger-plats-for-langre-prat> >

(Hämtad: 2012-11-20).

iTunes.com (2012). *Podsändningar. Om allt mellan himmel och jord, i stort sett*. Tillgänglig:

< <http://www.apple.com/se/itunes/what-is/> > (Hämtad: 2012-12-27).

Nordlander, J. (2012). Därför slår de sex männen ut alla andra podcastsändningar. *Dagens*

Nyheter. 2012-07-14. Tillgänglig: < <http://www.dn.se/kultur-noje/jenny-nordlander-darfor-slar-de-sex-mannen-ut-alla-andra-podcastsandningar> >

(Hämtad: 2012-11-25)

Stereotyp (2012). *Nationalencyklopedin*.

Tillgänglig: < <http://www.ne.se/lang/stereotyp/315197> > (Hämtad: 2012-12-03)

9.3 Empiriskt material

9.3.1 C/O Hannah & Amanda

Avsnitt 1. *Hannah och Amanda, episod 1*. Hannah Widell och Amanda Schulman.

[Podcastprogram]. iTunes, utgivningsdatum: 2012-02-10.

Avsnitt 2. *Otrohet – bland snedsteg, svek och vänsterprassel*. Hannah Widell och Amanda Schulman. [Podcastprogram]. iTunes, utgivningsdatum: 2012-03-01.

Avsitt 3. *Att gifta sig*. Hannah Widell och Amanda Schulman. [Podcastprogram]. iTunes, utgivningsdatum: 2012-02-10.

Avsnitt 4. *Ångest*. Hannah Widell och Amanda Schulman. [Podcastprogram]. iTunes, utgivningsdatum: 2012-02-10.

9.3.2 Filip och Fredriks podcast

Avsnitt 1. *Hotet från Sydost*. Filip Hammar och Fredrik Wikingson. [Podcastprogram]. iTunes, utgivningsdatum: 2010-01-01.

Avsnitt 2. *Fyllesms till Foppa*. Filip Hammar och Fredrik Wikingson. [Podcastprogram]. iTunes, utgivningsdatum: 2010-01-02.

Avsnitt 3. *Chilla galet*. Filip Hammar och Fredrik Wikingson. [Podcastprogram]. iTunes, utgivningsdatum: 2010-01-03.

Avsnitt 4. *Barnen i mellangården*. Filip Hammar och Fredrik Wikingson. [Podcastprogram]. iTunes, utgivningsdatum: 2010-01-04.

9.3.3 Alex & Siggas podcast

Avsnitt 1. *Välkomstavsnittet (2012)*. Alex Schulman och Sigge Eklund. [Podcastprogram]. iTunes, utgivningsdatum: 2012-06-07.

Avsnitt 2. *Genier, känslomänniskor, potatisgratänger*. Alex Schulman och Sigge Eklund. [Podcastprogram]. iTunes, utgivningsdatum: 2012-06-07.

Avsnitt 3. *”Att raka en piggvar”*. Alex Schulman och Sigge Eklund. [Podcastprogram]. iTunes, utgivningsdatum: 2012-06-12.

Avsnitt 4. *I mörkret med liten matsked*. Alex Schulman och Sigge Eklund. [Podcastprogram]. iTunes, utgivningsdatum: 2012-06-07.